

ÉVFORDULÓK

Sanzonok hangján

Szerencsére élnek köztünk nagy öregek, akiknek munkabírása, élettempója példaadó. A nyitott szellem, az alkotás öröme megőrzi bennük a testi-lelki fiatalságot. Ilyen alkotó a most kilencvenéves Reményi Gyenes István. Egész élete a zene körül forgott. Volt hegedűs, szaxofonos, hivatásos zenész. Emellett érdekelte az újságírás, a költészet, a nyelvészet, de a műszaki tudomány is. Az aranytollas újságíró egy élet gyűjtőmunkája után összeállította a Zsidó származású nevezetes magyarok arcképcsarnokát, írt élvezetes útinaplót spanyolországi élményeiről. Nemrég fejezett be egy operalibrettót Krúdy Gyula novellájából.

Legsajátabb műfaja mégis a műfordítás lett. Neves francia költők – Sartre, Prévert, Aragon – megzenésített költeményeit ültette át magyarra. Ha Sanzonok hangján című kötetét lapozgatjuk, meglepődünk, hogy a leghíresebb francia dalokat az ő költői fordításában ismerjük. A Kozma József zenéjére írt Ilyen vagyok, ilyen meg az Elszáradt levelek éppúgy az ő műfordításremekci, mint a Kezedben az ifjúságod vagy a Szívem zengő hegedű című dalok. S jó néhány Gershwin-dal meg a felejthetetlen Eth Piaf-sanzonok közismert szövege is – a Mylord, a Könyörgés, a Padam, a Nem bánok semmit sem – neki köszönhető. Több zenés darab magyarítása – West Side Story, Hegedűs a háztetőn – szintén a nevéhez fűződik.

A legnagyobb magyar művészek kortársa, munkatársa volt. Ha kezét fogok a kilencvenéves Reményi Gyenes Istvánnal – aki 1945-ben Balázs Bélával dolgozott a Fényszóró című lapnál –, elérem Ady Endre kezét. Nemzedékeken átívelő pályája, sokoldalú munkássága szinte észrevétlenül lett része a magyar kultúrának.

Lovass Ildikó